

Дондік Олександр Валерійович

Інформаційні технології та політичний резонанс

УДК 32.019.8:004.738.5
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-3.10>

Дондік Олександр Валерійович
аспірант кафедри політології
та загальноправових дисциплін
Національного університету
«Запорізька політехніка»
вул. Жуковського, 64, Запоріжжя,
Україна
ORCID: 0009-0002-6686-2941

Актуальність проблеми. Впровадження цифрових інновацій та розвиток інтернет-комунікацій кардинально змінили спосіб, у який люди отримують, обробляють та поширюють інформацію. Ці зміни мають значний вплив на всі аспекти суспільного життя, включаючи політичні процеси.

Мета дослідження. Метою статті є дослідити вплив інформаційних технологій на політичний резонанс та демократичні процеси.

Методи дослідження. У дослідженні було використано метод компаративістського аналізу та метод класифікації.

Результати дослідження. Політичний резонанс – це процес, в рамках якого політичні ідеї, події або повідомлення набувають широкого суспільного відгуку та значного впливу, викликаючи емоційні реакції, мобілізуючи громадськість і сприяючи активним діям.

Політичний резонанс можна класифікувати за кількома критеріями: масштабом, інтенсивністю, тривалістю, засобами поширення та рівнем участі громадян.

Перший критерій класифікації – масштаб політичного резонансу. За цим критерієм розрізняють локальний, національний та глобальний резонанс. Другий критерій – інтенсивність політичного резонансу, яка визначається глибиною і силою впливу на суспільну свідомість та політичні процеси. Третій критерій – тривалість політичного резонансу. Короткотривалий резонанс має тимчасовий характер, коли реакція громадськості швидко згасає після початкового сплеску інтересу. Довготривалий резонанс зберігається протягом тривалого часу, впливаючи на політичну ситуацію і суспільну думку протягом місяців або навіть років. Четвертий критерій – засоби поширення політичного резонансу. Традиційні засоби, такі як інтернет, телебачення, радіо, друковані ЗМІ, використовуються для масового поширення інформації та впливу на громадську думку. П'ятий критерій – рівень участі громадян у політичному резонансі. Пасивний рівень участі характеризується споживанням інформації без активних дій, тоді як активний рівень передбачає участь у дискусіях, протестах, підтримку петицій, участь у виборах та інших формах громадянської активності.

Політичний резонанс є складним явищем, яке виникає в результаті взаємодії кількох ключових елементів. Політичний резонанс починається з ефективної комунікативної стратегії. Політичний резонанс часто створюється через організовані соціальні рухи та мобілізаційні зусилля. Лідерство, мережеві зв'язки та можливості для участі важливі для успішної організації політичного резонансу.

Ключові слова: політичний резонанс, комунікація, рамкування, інформаційні каскади, соціальні рухи, мережеві структури, цифрові платформи, мобілізація, громадська думка, інформаційні технології.

Вступ. Сучасний світ переживає швидко та всебічну трансформацію під впливом інформаційних технологій. Впровадження цифрових інновацій та розвиток інтернет-комунікацій кардинально змінили спосіб, у який люди отримують, обробляють та поширюють інформацію. Ці зміни мають значний вплив на всі аспекти суспільного життя, включаючи політичні процеси.

Традиційні медіа, такі як телебачення, радіо та друковані видання, поступово втрачають свою монополію на інформаційне поле. Соціальні мережі та онлайн-платформи стають основними джерелами новин для широкої аудиторії. Це змінює динаміку політичного впливу та дозволяє новим гравцям брати участь у формуванні громадської думки.

Завдяки інтернету, політичні повідомлення можуть поширюватися миттєво і досягати глобальної аудиторії. Це створює можливості для швидкої мобілізації громадськості, а також для створення політичного резонансу з використанням вірусних кампаній та мемів.

Інформаційні технології пропонують широкий спектр інструментів для політичної комунікації,

включаючи соціальні медіа, блоги, онлайн-форуми та платформи для відео-стрімінгу. Політичні актори можуть використовувати ці інструменти для прямої взаємодії з виборцями, обходячи традиційні медіа.

Разом із позитивними змінами, інформаційні технології також створюють нові виклики. Поширення дезінформації та фейкових новин може маніпулювати громадською думкою та підривати демократичні процеси. Вивчення механізмів протидії цим негативним явищам є надзвичайно актуальним.

Алгоритми соціальних мереж та платформи на основі штучного інтелекту впливають на те, яку інформацію бачать користувачі. Це може сприяти створенню «інформаційних бульбашок», де люди отримують лише ті новини, які підтверджують їхні існуючі погляди, що може посилювати поляризацію суспільства.

Інформаційні технології відкривають нові можливості для демократичної участі, зокрема, через онлайн-петиції, краудсорсинг ідей, та електронні голосування. Дослідження ефективності цих методів та їх впливу на політичні процеси є важливим завданням.

Таким чином, тема дослідження є надзвичайно актуальною у сучасному контексті, оскільки вона дозволяє краще зрозуміти, як цифрові інновації трансформують політичний ландшафт, які нові можливості та виклики вони створюють, і як ці процеси впливають на демократичний розвиток суспільства.

Проблематикою дослідження в науковому дискурсі займалися наступні науковці: Дж. Денсі [4], Б. Залець [11], Г. Шульце [9], А. Андерсон [1], Б. Пак, А. Абекасіс [8] та інші,

Дж. Денсі використовує зведені міжнародні дані пошуку Google, щоб перевірити дві різні думки про те, чому права людини привабливі для одних груп населення, але ні для інших. Модель «зверху донизу» передбачає, що загальнонаціональний інтерес до прав людини пояснюється головним чином зовнішніми факторами, тоді як модель «знизу вгору» підкреслює важливість внутрішніх факторів, таких як економічне зростання та постійне зростання репресії. Автор знаходить більше доказів на користь останньої моделі: не тільки інтерес до прав людини більше зосереджений на Глобальному Півдні, але дискурс також найбільш резонансний там, де люди стикаються з регулярним насильством з боку держави [4].

Б. Залець відзначає, що нинішня ситуація відзначається негативним ставленням людей до політики та розколом між ними. Автор показує, як ми можемо зрозуміти природу та походження такого стану за допомогою теорії резонансу Рози та його теорії дії. Роза трактує сучасну ситуацію як відчуження людей від політики та як реакцію людей на це. На цій основі автор пояснює функціонування політики страху. Він показує, що основою боротьби з політикою страху є покращення стосунків з точки зору резонансу [11].

Г. Шульце відзначає, що заворушення, сучасні марші протесту та сидячі застої в опосередкованих та інтенсивно мережевих суспільствах служать відправною точкою для дослідження тілесної та перцептивної інтенсивності як загального посилення в різних політичних стратегіях опору сьогодні [9].

А. Андерсон наголошує на тому, що критична діагностика форм порушеного або дефіцитного резонансу вводить методологічні питання з моральними наслідками. Незважаючи на ці виклики, теорія Рози закликає до оновленого ставлення до світу, яке поділяє спорідненість із паралельними розробками в гуманітарних науках [1].

Б. Пак, А. Абекасіс акцентують увагу на тому, що резонанс медіа-продукції відіграє важливу роль в епоху дезінформації та фейкових новин. Незважаючи на те, що вчені ретельно досліджували резонанс, вони здебільшого зосереджувалися на тому, чи відповідають певні повідомлення схильностям цільової аудиторії, і чому, замість того, щоб сис-

тематично аналізувати, як вони інтерпретуються широкими верствами населення. Автори стверджують, що теоретично, що резонанс – це не просто об'єктивний зв'язок між повідомленням і схильностями людини, а суб'єктивна інтерпретація та використання почутого повідомлення. Дослідники ідентифікують три різні типи суб'єктивного резонансу: вирішення проблеми, загострення проблеми та породження проблеми [8].

При наявності деяких досліджень в політології не прослідковується системного підходу до дослідження впливу інформаційних технологій на політичний резонанс.

Мета та завдання. Метою статті є дослідити вплив інформаційних технологій на політичний резонанс та демократичні процеси. Завдання статті: проаналізувати політологічні теорії політичного резонансу, надати визначення поняттю «політичний резонанс», описати елементи політичного резонансу, здійснити класифікацію політичного резонансу.

Методи дослідження. У дослідженні було використано метод компаративістського аналізу під час порівняння політологічних теорій політичного резонансу, метод класифікації для проведення класифікації політичного резонансу.

Результати дослідження. Існує кілька теоретичних підходів, що пояснюють механізми виникнення та поширення політичного резонансу. Ю. Хабермас стверджує, що комунікація є центральним елементом демократичного суспільства. Політичний резонанс виникає в процесі відкритого та раціонального обговорення, коли аргументи отримують підтримку громадськості завдяки їх логічній силі та етичній обґрунтованості [7].

Е. Гофман стверджує, що спосіб подання інформації (рамка) впливає на сприйняття та інтерпретацію подій аудиторією. Політичний резонанс можна досягти, ефективно рамокуючи повідомлення, щоб воно відповідало цінностям, переконанням та емоціям цільової аудиторії [8].

С. Бікчандані описує ситуацію, коли індивіди приймають рішення на основі спостережень за діями інших, а не на основі власної інформації. Інформаційні каскади можуть пояснити, як ідеї або події швидко набувають популярності та викликають політичний резонанс, навіть якщо початковий імпульс був незначним [2].

Д. Делла Порта, М. Діані вивчали, як організовані групи людей, які прагнуть до соціальних змін, створюють політичний резонанс. Важливими елементами є лідерство, організація, ресурси та можливість для мобілізації [6].

Кастельс досліджує, як інформаційні технології та мережеві структури впливають на суспільні та політичні процеси. Він стверджує, що політичний резонанс у сучасному суспільстві часто створюється через мережі, де інформація поширю-

ється швидко та ефективно завдяки цифровим платформам [10].

Для більшої наочності можливо зробити порівняльний аналіз у вигляді таблиці.

Цей аналіз допомагає зрозуміти різні підходи до вивчення політичного резонансу, підкреслюючи важливість комунікації, рамкування, соціальних рухів, мережевих структур та інформаційних каскадів у формуванні та поширенні політичних ідей та подій.

Отже, політичний резонанс – це процес, в рамках якого політичні ідеї, події або повідомлення набувають широкого суспільного відгуку та значного впливу, викликаючи емоційні реакції, мобілізуючи громадськість і сприяючи активним діям. Він виникає через ефективну комунікацію, рамкування повідомлень, інформаційні каскади та досягнення критичної маси підтримки, часто за допомогою сучасних інформаційних технологій та соціальних мереж.

Для більш глибокого аналізу і оцінки впливу політичного резонансу на суспільні процеси, ідентифікації ключових чинників, які можуть сприяти або перешкоджати виникненню політичного резонансу доцільно здійснити класифікацію політичного резонансу.

Класифікація політичного резонансу є важливим інструментом для розуміння механізмів

впливу інформаційних технологій на політичні процеси та взаємодії між політичними акторами і громадськістю. Політичний резонанс можна класифікувати за кількома критеріями: масштабом, інтенсивністю, тривалістю, засобами поширення та рівнем участі громадян.

Перший критерій класифікації – масштаб політичного резонансу. За цим критерієм розрізняють локальний, національний та глобальний резонанс. Локальний резонанс охоплює конкретні території або громади, де певна подія або ідея викликає значну реакцію. Національний резонанс стосується подій або ідей, що викликають широкий відгук на рівні всієї країни, впливаючи на загальнонаціональну політику та суспільну думку. Глобальний резонанс має місце тоді, коли подія або ідея викликає реакцію на міжнародному рівні, впливаючи на політичні процеси в багатьох країнах одночасно.

Другий критерій – інтенсивність політичного резонансу, яка визначається глибиною і силою впливу на суспільну свідомість та політичні процеси. Високоінтенсивний резонанс характеризується сильною та швидкою реакцією громадськості, що призводить до значних політичних змін або активізації масових рухів. Низькоінтенсивний резонанс викликає помірну реакцію, обмежуючись дискусіями та менш масштабними змінами.

Таблиця 1

Компаративістський аналіз теорій політичного резонансу

Автор	Теоретичний підхід	Основні тези	Елементи політичного резонансу
Ю. Хабермас	Теорія комунікативної дії	Комунікація є центральним елементом демократичного суспільства. Політичний резонанс виникає в процесі відкритого та раціонального обговорення, коли аргументи отримують підтримку громадськості завдяки їх логічній силі та етичній обґрунтованості.	Відкрите та раціональне обговорення, логічна сила аргументів, етична обґрунтованість, підтримка громадськості
Е. Гофман	Теорія рамкування (фреймінг)	Спосіб подання інформації (рамка) впливає на сприйняття та інтерпретацію подій аудиторією. Політичний резонанс можна досягти, ефективно рамкуючи повідомлення, щоб воно відповідало цінностям, переконанням та емоціям цільової аудиторії.	Рамкування повідомлень, відповідність цінностям та переконанням аудиторії, емоційний вплив, сприйняття та інтерпретація
С. Бікчандані	Теорія інформаційних каскадів	Індивіди приймають рішення на основі спостережень за діями інших, а не на основі власної інформації. Інформаційні каскади можуть пояснити, як ідеї або події швидко набувають популярності та викликають політичний резонанс, навіть якщо початковий імпульс був незначним.	Спостереження за діями інших, інформаційні каскади, швидке набуття популярності, політичний резонанс
Д. Делла Порта, М. Діані	Теорія соціальних рухів	Організовані групи людей, які прагнуть до соціальних змін, створюють політичний резонанс. Важливими елементами є лідерство, організація, ресурси та можливості для мобілізації.	Лідерство, організація, ресурси, мобілізація, прагнення до соціальних змін
М. Кастельс	Теорія мережевої суспільної структури	Інформаційні технології та мережеві структури впливають на суспільні та політичні процеси. Політичний резонанс у сучасному суспільстві часто створюється через мережі, де інформація поширюється швидко та ефективно завдяки цифровим платформам.	Інформаційні технології, мережеві структури, швидке та ефективне поширення інформації, цифрові платформи

Третій критерій – тривалість політичного резонансу. Короткотривалий резонанс має тимчасовий характер, коли реакція громадськості швидко згасає після початкового сплеску інтересу. Довготривалий резонанс зберігається протягом тривалого часу, впливаючи на політичну ситуацію і суспільну думку протягом місяців або навіть років.

Четвертий критерій – засоби поширення політичного резонансу. Традиційні засоби, такі як інтернет, телебачення, радіо, друковані ЗМІ, використовуються для масового поширення інформації та впливу на громадську думку. Цифрові засоби, такі як соціальні мережі, блоги, месенджери, онлайн-платформи, дозволяють швидко поширювати інформацію та забезпечують інтерактивність і зворотній зв'язок від аудиторії.

П'ятий критерій – рівень участі громадян у політичному резонансі. Пасивний рівень участі характеризується споживанням інформації без активних дій, тоді як активний рівень передбачає участь у дискусіях, протестах, підтримку петицій, участь у виборах та інших формах громадянської активності.

Класифікація політичного резонансу за цими критеріями дозволяє більш точно аналізувати і розуміти, як і чому певні події або ідеї викликають резонанс у суспільстві, які фактори впливають на його силу та тривалість, і як різні засоби інформаційних технологій можуть бути використані для формування і поширення політичних ідей. Це, в свою чергу, допомагає розробляти ефективні стратегії комунікації та впливу в умовах сучасного інформаційного середовища.

Політичний резонанс є складним явищем, яке виникає в результаті взаємодії кількох ключових елементів. Політичний резонанс починається з ефективної комунікативної стратегії. Повідомлення, ідеї або події формулюються таким чином, щоб вони відповідали цільовій аудиторії, акцентуючи на ключових питаннях та викликаючи емоційну реакцію. Інформація рамкується або впорядковується з урахуванням цільових переконань і цінностей аудиторії. Ефективне рамкування допомагає залучити увагу і збільшити прийняття інформації. Інформаційні каскади виникають, коли люди спираються на дії та вибори інших, а не на власну інформацію, що може призводити до швидкого поширення ідей або подій. Для досягнення політичного резонансу необхідно досягти критичної маси підтримки. Це означає, що достатня кількість людей підтримує певну ідею або рух, що призводить до подальшого зростання впливу.

Політичний резонанс часто створюється через організовані соціальні рухи та мобілізаційні зусилля. Лідерство, мережеві зв'язки та можливості для участі важливі для успішної організації політичного резонансу. У сучасному інформаційному суспільстві інформаційні технології та соці-

альні мережі грають важливу роль у формуванні та поширенні політичного резонансу. Вони дозволяють швидко і ефективно поширювати повідомлення і мобілізувати аудиторію.

Ці елементи взаємодіють між собою, утворюючи комплексну мережу, яка допомагає досягти значного впливу на суспільство через формування і поширення політичного резонансу.

Інформаційні технології мають надзвичайно значущий вплив на політичний резонанс у сучасному світі, оскільки вони трансформують способи комунікації, мобілізації та участі громадян у політичних процесах. Одним з ключових аспектів цього впливу є швидкість і масштаб поширення інформації. Завдяки соціальним мережам, блогам, онлайн-виданням та відео-платформам, політичні повідомлення можуть досягати великої аудиторії за лічені секунди. Вірусний контент може отримувати мільйони переглядів та поширень, що значно збільшує його вплив. Люди можуть отримувати інформацію в будь-якому місці та в будь-який час через мобільні пристрої, що підсилює ефект миттєвого поширення.

Традиційні медіа (телебачення, радіо, друковані видання) поступаються місцем новим формам цифрових медіа. Децентралізація медіа означає, що більше немає монополії на інформацію, і кожен може створювати та поширювати контент, що дає можливість новим голосам бути почутими. Соціальні мережі, такі як Facebook, Twitter, Instagram та YouTube, стають головними майданчиками для політичних дискусій та кампаній. Політичні лідери та активісти отримують можливість безпосередньо комунікувати з громадськістю, обходячи традиційні медіа. Соціальні мережі дозволяють політикам і громадським діячам безпосередньо звертатися до виборців, відповідати на питання та брати участь у дискусіях, а лайв-стрімінг дає змогу транслювати події в реальному часі, мобілізуючи підтримку і створюючи резонанс навколо подій.

Інформаційні технології пропонують широкий спектр нових інструментів для політичної комунікації, включаючи меметичний контент, який дозволяє створювати короткі, але впливові повідомлення, що легко поширюються та запам'ятовуються. Використання алгоритмів для таргетування політичної реклами на конкретні групи населення підвищує ефективність комунікаційних кампаній. Разом із позитивними змінами інформаційні технології створюють нові виклики, такі як поширення фейкових новин, що можуть маніпулювати громадською думкою та підривати демократичні процеси, і створення інформаційних бульбашок, коли користувачі стикаються лише з інформацією, що підтверджує їхні погляди, підсилюючи поляризацію суспільства.

Алгоритми соціальних мереж та платформи на основі штучного інтелекту впливають на те, яку інформацію бачать користувачі. Персоналізація

контенту за допомогою алгоритмів аналізує поведінку користувачів і пропонує їм контент, що відповідає їхнім інтересам, підсилюючи вплив політичних повідомлень. Проте, використання алгоритмів може призводити до маніпуляцій, коли певні повідомлення стають більш видимими або навпаки зникають з поля зору користувачів. Інформаційні технології також відкривають нові можливості для демократичної участі, включаючи онлайн-петиції, електронні голосування та краудсорсинг ідей, що сприяють залученню громадян до політичних процесів, підвищують прозорість та підзвітність урядів через відкритий доступ до даних та можливості для моніторингу діяльності державних органів.

Інформаційні технології мають багатогранний вплив на політичний резонанс. Вони дозволяють швидше і ширше поширювати інформацію, змінюють структуру медіа-простору, надають нові інструменти для комунікації та мобілізації, але також створюють нові виклики у вигляді дезінформації та інформаційних бульбашок. Ефективне використання цих технологій може сприяти розвитку демократії, підвищуючи прозорість і залученість громадян до політичних процесів, тоді як негативні аспекти потребують ретельного вивчення та розробки механізмів протидії.

Інформаційні технології пропонують широкий спектр інструментів для політичної комунікації, які істотно трансформували способи взаємодії політиків, активістів і громадян. Ці інструменти дозволяють ефективно поширювати інформацію, мобілізувати підтримку, вести політичні кампанії та залучати громадськість до політичних процесів.

Соціальні мережі, такі як Facebook, Twitter, Instagram, LinkedIn та TikTok, стали головними платформами для політичної комунікації. Вони дозволяють політикам та активістам безпосередньо звертатися до громадян, обговорювати актуальні питання, ділитися своїми поглядами та планами. Соціальні мережі сприяють створенню інтерактивного середовища, де користувачі можуть коментувати, лайкати, поширювати інформацію, брати участь у дискусіях та навіть організувати спільні дії. Наприклад, Twitter активно використовується для швидкого поширення коротких повідомлень та новин, тоді як Instagram та TikTok дозволяють створювати візуально привабливий контент, який швидко розповсюджується серед молоді.

Блоги є ще одним важливим інструментом політичної комунікації. Вони надають можливість для глибокого аналізу політичних питань, публікації авторських статей, проведення інтерв'ю та обговорення важливих тем. Політичні блогери та влогери можуть формувати думки своїх підписників, впливати на громадську думку та мобілізувати підтримку для різних ініціатив. YouTube, як головна платформа для влогінгу, дозволяє політичним лідерам і активістам створювати детальні

відео на актуальні теми, проводити онлайн-трансляції та взаємодіяти зі своєю аудиторією в реальному часі.

Месенджери, такі як WhatsApp, Telegram, Signal та Viber, використовуються для приватної та групової комунікації. Вони дозволяють створювати канали та групи для поширення інформації серед зацікавлених осіб, організувати обговорення, планувати події та координувати дії. Наприклад, Telegram-канали стали популярним засобом для поширення новин, аналітики та мобілізації підтримки під час політичних кампаній та протестів. Завдяки високому рівню безпеки та конфіденційності, месенджери також використовуються для координації дій активістів та проведення агітаційної роботи.

Онлайн-платформи для голосування та подачі петицій, такі як Change.org, Avaaz, та місцеві урядові платформи, дозволяють громадянам безпосередньо брати участь у політичному процесі. Вони сприяють активному залученню громадян до прийняття рішень, дозволяючи висловлювати свою думку з важливих питань, підтримувати різні ініціативи та вимагати змін від урядів та організацій. Ці інструменти забезпечують прозорість та підзвітність політичних процесів, підвищують рівень довіри громадян до державних інституцій.

Інформаційні технології надають широкі можливості для політичної комунікації, значно підвищуючи її ефективність та залученість громадян. Вони дозволяють швидко та ефективно поширювати інформацію, мобілізувати підтримку, вести політичні кампанії та залучати громадськість до політичних процесів. Використання соціальних мереж, блогів, месенджерів, онлайн-платформ для голосування, алгоритмів таргетингу, вірусного контенту та електронних платформ для громадського обговорення дозволяє створювати інтерактивне та динамічне середовище, яке сприяє розвитку демократії, підвищує прозорість та підзвітність політичних процесів, але також ставить перед політиками та суспільством нові виклики, пов'язані з дезінформацією та конфіденційністю даних.

Інформаційні технології, попри всі свої переваги, також створюють численні виклики та ризики для політичної комунікації. Один з найбільших викликів полягає у поширенні дезінформації та фейкових новин. Швидкість і масштаб поширення інформації через соціальні мережі та інші цифрові платформи роблять їх ідеальним середовищем для розповсюдження неправдивих або маніпулятивних повідомлень, які можуть підірвати громадську довіру, створювати паніку або впливати на результати виборів. Дезінформація часто має вірусний характер і може швидко досягати широкої аудиторії, що ускладнює її виявлення та спростування.

Ще одним важливим ризиком є створення інформаційних бульбашок. Алгоритми соціаль-

них мереж аналізують поведінку користувачів і пропонують контент, що відповідає їхнім попереднім уподобанням, створюючи таким чином замкнені інформаційні простори, де люди стикаються лише з інформацією, яка підтверджує їхні погляди. Це може призводити до поляризації суспільства, коли різні групи людей мають все менше спільного інформаційного простору та все більше розходяться у своїх переконаннях і поглядах на реальність.

Конфіденційність даних та їх безпека є ще одним серйозним викликом. Збір великої кількості особистих даних користувачів для таргетингу та персоналізації контенту підвищує ризик їх витоку або несанкціонованого використання. Це може призводити до порушення приватності, а також до можливості маніпуляцій на основі отриманої інформації. Кібербезпека стає критично важливою, оскільки політичні кампанії та урядові установи стають мішенями для хакерських атак, спрямованих на злам систем, викрадення даних або поширення дезінформації.

Проблема регулювання інформаційного простору також постає дуже гостро. З одного боку, необхідно розробляти ефективні механізми для боротьби з дезінформацією та захисту приватності, з іншого боку, важливо забезпечити свободу слова та уникнути цензури. Регулювання має бути збалансованим, щоб не обмежувати можливості для вільного висловлення думок і водночас захищати суспільство від шкідливого контенту.

Інформаційні технології також можуть використовуватись для політичної маніпуляції. Складні алгоритми та технології штучного інтелекту можуть створювати контент, який маніпулює емоціями та сприйняттям аудиторії, впливаючи на політичні погляди та поведінку. Використання ботів та фейкових акаунтів для масової поширення певних меседжів або атак на політичних опонентів стає все більш поширеним явищем, що підриває чесність політичних процесів та довіру до демократичних інститутів.

Зрештою, цифровий розрив між різними групами населення також є значним викликом. Доступ до інформаційних технологій та навички їх використання значною мірою відрізняються між різними соціальними, економічними та віковими групами. Це може призводити до нерівного доступу до інформації та можливостей участі в політичному житті, що в свою чергу підсилює соціальну та політичну нерівність.

Таким чином, інформаційні технології несуть із собою не лише значні можливості, але й суттєві виклики та ризики, які потребують комплексного підходу для їх вирішення.

Незважаючи на всі загрози інформаційні технології мають величезний потенціал для зміцнення демократичних процесів, підвищення прозорості

та підзвітності, розширення участі громадян, покращення політичної освіченості та сприяння появі нових політичних лідерів. Використання цих можливостей може значно покращити якість демократичного управління та сприяти розвитку більш відкритого та інклюзивного суспільства

Висновки. Інформаційні технології мають значний вплив на політичний резонанс, пропонуючи широкий спектр інструментів для політичної комунікації, які дозволяють швидко поширювати інформацію, мобілізувати підтримку, залучати громадян до політичних процесів та покращувати прозорість і підзвітність урядів. Соціальні мережі, блоги, месенджери, онлайн-платформи для голосування, алгоритми таргетингу, вірусний контент та електронні платформи для громадського обговорення значно змінюють спосіб взаємодії політиків, активістів і громадян. Вони створюють динамічне та інтерактивне середовище, яке сприяє розвитку демократії та підвищенню політичної освіченості. Водночас ці технології несуть із собою значні виклики та ризики, такі як поширення дезінформації, створення інформаційних бульбашок, загроза конфіденційності та кібербезпека. Ефективне використання інформаційних технологій може значно покращити якість демократичного управління, але вимагає також комплексного підходу до вирішення супутніх проблем. Інформаційні технології відкривають нові можливості для демократичних процесів, роблячи їх більш відкритими, інклюзивними та прозорими, але потребують ретельного регулювання та захисту від зловживань.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Anderson A. The moral and political challenges of Hartmut Rosa's theory of resonance *The Journal of Chinese Sociology*. 2023. 10:6. 1–13.
2. Bikhchandani S., Hirshleifer D., Welch I. A Theory of Fads, Fashion, Custom, and Cultural Change as Informational Cascades. *Journal of Political Economy*. 1992. № 100(5). P. 992–1026.
3. Dahlerup D. The Story of the Theory of Critical Mass. *Politics and Gender*. 2006. № 2(04). P. 511–522.
4. Dancy G., Fariss C. J. The Global Resonance of Human Rights: What Google Trends Can Tell Us. *American Political Science Review*. 2024. № 118. P. 252–273.
5. Della D. Porta, Mario Diani Social Movements: An Introduction. *Contemporary Sociology*. 2000. Vol. 29, No. 3. P. 538–540.
6. Habermas J. *The Theory of Communicative Action* Beacon Press, 1981. 465 p.
7. Goffman E. *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience*, Northeastern University Press 1986. 600 p.
8. Park B.Y., Abecassis A. R. Varieties of resonance: The subjective interpretations and utilizations of media output in France. *Poetics*. 2021 Volume 88.
9. Schulze Holger Resistance and Resonance: A Political Anthropology of Sound. *The Senses and Society*. 2016. № 11(1). P. 68–81.

10. The Rise of the Network Society/ Castells M. Wiley-Blackwell. 2009. 656 p.

11. Zalec Bojan Contemporary societal division: resonance, alienation, and (politics of) fear. *XLinguae*. 2022. № 15(1). P. 106–114.

REFERENCES:

1. Anderson A. (2023) The moral and political challenges of Hartmut Rosa's theory of resonance *The Journal of Chinese Sociology*, № 10, pp. 1–13. [in English]

2. Bikhchandani S., Hirshleifer D., Welch I. (1992) A Theory of Fads, Fashion, Custom, and Cultural Change as Informational Cascades. *Journal of Political Economy*, № 100, pp. 992–1026. [in English]

3. Dahlerup D. (2006) The Story of the Theory of Critical Mass. *Politics and Gender*, № 2(04), 511–522. [in English]

4. Dancy G., Fariss C. J. (2024) The Global Resonance of Human Rights: What Google Trends Can Tell Us. *American Political Science Review*, № 118, pp. 252–273. [in English]

5. Donatella Della Porta, Mario Diani (2000) Social Movements: An Introduction. *Contemporary Sociology*, Vol. 29, No. 3, pp. 538–540. [in English]

6. Habermas J. (1981) *The Theory of Communicative Action*. Beacon Press, 465 p. [in English]

7. Goffman E. (1986) *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience*, Northeastern University Press 600 p. [in English]

8. Park B.Y., Abecassis A. R. (2021) Varieties of resonance: The subjective interpretations and utilizations of media output in France. *Poetics*, Volume 88 [in English]

9. Schulze H. (2016) Resistance and Resonance: A Political Anthropology of Sound *The Senses and Society*, 11(1). pp. 68–81. [in English]

10. The Rise of the Network Society/ Castells M. (2009) Wiley-Blackwell. 656 p. [in English]

11. Zalec B. (2022) Contemporary societal division: resonance, alienation, and (politics of) fear. *XLinguae*, № 15 (1). pp. 106–114. [in English]

Information technologies and political resonance

Dondik Olexandr Valeriyovych

Postgraduate Student at the Department
of Political Science and General Legal
Disciplines

National University Zaporizhzhia
Polytechnic

Zhukovsky str., 64, Zaporizhzhia, Ukraine
ORCID: 0009-0002-6686-2941

The urgency of the problem. The introduction of digital innovations and the development of Internet communications have fundamentally changed the way in which people receive, process and distribute information. These changes have a significant impact on all aspects of social life, including political processes.

The aim of the study. The purpose of the article is to investigate the impact of information technologies on political resonance and democratic processes.

Research methods. The research used the method of comparative analysis and the method of classification.

Research results. Political resonance is the process by which political ideas, events, or messages gain widespread public response and significant impact, evoking emotional reactions, mobilizing the public, and promoting active action.

Political resonance can be classified according to several criteria: scale, intensity, duration, means of distribution and level of citizen participation.

The first classification criterion is the scale of political resonance. According to this criterion, local, national and global resonance is distinguished. The second criterion is the intensity of political resonance, which is determined by the depth and power of influence on public consciousness and political processes. The third criterion is the duration of political resonance. Short-term resonance is temporary, with public response quickly fading after an initial surge of interest. Long-term resonance persists for a long time, influencing the political situation and public opinion for months or even years. The fourth criterion is the means of spreading political resonance. Traditional means, such as the Internet, television, radio, and print media, are used for mass dissemination of information and influence on public opinion. The fifth criterion is the level of citizen participation in political resonance. The passive level of participation is characterized by the consumption of information without active actions, while the active level involves participation in discussions, protests, support of petitions, participation in elections and other forms of civic activity.

Political resonance is a complex phenomenon that arises as a result of the interaction of several key elements. Political resonance begins with an effective communication strategy. Political resonance is often created through organized social movements and mobilization efforts. Leadership, networking, and opportunities for participation are important for successful political advocacy.

Key words: political resonance, communication, framing, information cascades, social movements, network structures, digital platforms, mobilization, public opinion, information technologies.